

ere hengaaede, siden den Estrup'ske Regering traadte tilbage, saa nær som muligt det, at Status er forbleven uforandret. Vi ere hverken gaaede frem eller tilbage. Dette synes mig ikke at være nogen særlig beklagelig Ting, men der er heller ikke noget synderligt at prale af. Vi have i disse Aar udgivet alt i alt omtrent 54 Mill. Kr. til offentlige Arbejder, derunder indbefattet de Tilskud, som Staten har givet til Anlæg af private Baner. Samtidig hermed er Statsgælden vokset med omtrent 25 Mill. Kr. Hvis man følger den Beregningsmaade, som efter min Opfattelse er alt for gunstig, at Udgifterne til offentlige Arbejder repræsenterer som Værdi Halvdelen af de udlagte Penge, vil altsaa Forøgelsen af Statsgælden omtrent balancere med den Værdi, som er nedlagt i de offentlige Arbejder. Samtidig dermed er den nominelle Kassebeholdning stegen fra omtrent 16 Mill. til omtrent 25 Mill. Kr., og vi have som Aktiv erhvervet en Forskrivning paa henimod 5 Mill. Kr. for Laan, ydede til Kommunerne. Men som vi vide, er denne Kassebeholdning i Virkeligheden ikke effektiv. I disse 25 Mill. Kr. er bl. a. indbefattet ikke mindre end 8 Mill. Kr., som vi nu have udestaaende i de vestindiske Kolonialkasser. Naar vi gøre det hele op paa den nøjest mulige Maade, tør man vistnok sige, at Resultatet af disse 5 Aars Statshusholdning er Balance, men heller ikke mere. — Hvad angaar det for næste Aar foreliggende Finanslovsforslag, giver det i sin Almindelighed ikke Anledning til særlige Betragtninger. Det er planlagt efter samme Principper som de nærmest foregaaende Aars Finanslove. Der er beregnet alt i alt et Beløb af henimod 10½ Mill. Kr. til offentlige Arbejder, og naar disse Udgifter ere afholdte, er der beregnet at fremkomme et Overskud paa omtrent 700,000 Kr. Hvad angaar Enkeltheder i Finanslovsforslaget finder jeg ingen Anledning til at gaa ind derpaa ved denne Lejlighed — det vil der blive tilstrækkelig Anledning til senere.

Derimod ønsker jeg endnu at tilføje nogle Ord om det, som man kalder den almindelige politiske Stilling, og hvorved man jo tænker paa Forholdet mellem Regering og Rigsdag og mellem de politiske Partier indbyrdes. Skønt de fleste af de foregaaende Talere allerede have berørt dette Emne, kunde jeg føle mig fristet til at gøre en Undskyldning for, at jeg gør det samme. Det er jo ikke langt fra, at det for mange staar som Idealet for dette Lands Politik, at den overhovedet ikke

skal befatte sig med Politik. Min Undskyldning er, at ogsaa jeg kun med forholdsvis lange Mellemløb hengiver mig til denne Udskejelser. I Foraaret for to Aar siden, da denne Regering var dannet og præsenterede sig her i Tinget, veksledes der nogle Ord med Ministerpræsidenten om Ministeriets fremtidige Politik, ved hvilken Lejlighed ogsaa jeg fremsatte et Par Bemærkninger. Siden den Gang har jeg holdt min Sti ren; heller ikke nu skulde jeg være bukket under for Fristelsen, hvis det ikke var, at vi stode over for en ny politisk Stilling, eller rettere sagt over for en Stilling, der af mange først nu erkendes at være ny. Forventelig vil der atter kunne hengaa en Del Aar, inden jeg faar Anledning til af denne Grund paa ny at tage Ordet. Det ny, jeg sigter til, er naturligvis ikke det, at der er foregaaet et delvist Personskifte i Ministeriet. Dette er efter sin Beskaffenhed en Begivenhed, som jeg ikke formaar at indse har synderlig Interesse uden for Ministeriet selv. Det er beklageligt, at Ministeriet har mistet tre fremragende Medlemmer, men for de to's Vedkommende har Tabet jo ikke vist sig uopretteligt, og det vil vel omsider ogsaa vise sig muligt at erstatte den tredje. Lige saa lidt tænker jeg naturligvis paa, at Regeringen skulde have forelagt eller bebudet noget væsentlig nyt Arbejdsstof. I denne Henseende have vi i Aar de samme to store Kredse af Spørgsmaal, som have foreligget ogsaa i de foregaaende Aar, og som begge ere af finansiel Karakter, paa den ene Side Skattelovene, paa den anden Side de offentlige Arbejder, navnlig Jærnbaneanlægene. Begge disse Opgaver har Regeringen i de foregaaende Aar syslet med, men, som jeg før bemærkede, uden stort Held. Det var i høj Grad ønskeligt, at det kunde lykkes den at faa bedre Held i Aar, men jeg ved ikke, om der paa Forhaand er Grund til at vente, at dette vil ske. Det ny, som jeg sigter til, er naturligvis dette, som allerede af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) i Gaar blev stillet i Forgrunden, nemlig Forløbet af det Skridt, som Regeringen foretog i Fjor, ved at afholde ½ Million Kr.s Udgift, som ikke var bevilget af Rigsdagen. For mit Vedkommende ser jeg ikke denne Begivenhed i dette Øjeblik i noget nyt Lys; efter min Opfattelse er den Stilling, der foreligger nu, den samme som den, der forelaa allerede for et Aar siden ved samme Tid, den Gang Folketinget vedtog en Dagsorden, hvori det udtalte, at det ikke vilde bevilge disse Penge, og Re-